

la veu de Benicarló

de Benicarló

**DE BENICARLÓ
A NOVA YORK
GRÀCIES AL
PUNT DE GANXO**

“Arrea-li Bona” guardonat en els actes del Dia de la Pilota 2012

DE BENICARLÓ A NOVA YORK GRÀCIES AL PUNT DE GANXO

text REDACCIÓ

BENICARLANDES EXPOSEN LES SEUES CREACIONS EN UNA BOTIGA DE NOVA YORK (USA) DE LA FIRMA BENNETON

A Manolita no li tremolen les mans quan està teixint acostumada a posar el ganxo on posa l'ull o la ment. Són anys els que porta aquesta benicarlanda entre llanes, agulles de teixir i ganxets. Anys d'aprenentatge "totalment autodidacta" en la seua tenda del carrer Pubill.

Manolita Monllau acostuma a ensenyar a qui s'acosta al seu establiment a la recerca de bons consells. En la rebotiga teixeixen també Rosa, Paquita i, quan el treball l'hi permet, Noelia Coll. És aquesta última la causant del rebombori que s'ha alçat a Benicarló durant l'última setmana; un grup de veïnes aficionades a les labors tradicionals ha decorat l'últim espai expositiu que la reconeguda firma Benetton ha obert en ple Soho de Nova York, allà pels USA. Els objectes estaran exposats en una shop pop-up/art gallery al costat

d'altres creacions de joves dissenyadors i jerseis de la temporada d'hivern de Benetton fins al pròxim 31 de desembre.

Manolita, Rosa i Paquita han teixit diverses peces de decoració que els italians han encarregat a Noelia "arran de la relació professional que tinc amb el dissenyador Sam Baron, que és el director d'àrea de disseny de Fabrica (Itàlia)". Allí es troba el centre d'investigació de les comunicacions i les arts aplicades del grup Benetton. Noelia va establir contacte amb ell en el 2007 "en uns workshops d'estiu amb dissenyadors internacionals organitzats a França per l'empresa Vitra Design Museum Gallery". Cal puntualitzar que Noelia, que per motius laborals resideix ara a Castelló, forma part del col·lectiu SpinmeetS. "Ens ajuntem en un espai públic i fem projectes juntes de labors. A més d'això, de tant en tant, fem accions dins del moviment social Urban Knitting", explica. "A nosaltres en agrada cridar-nos col·lectiu perquè no em sona el rígid i antiquat que em dóna el concepte d'associació, amb les seues quotes de soci i totes aqueixes coses que comporta".

ve de la pàgina anterior

L'ENCÀRREC DE BENETTON

Una cridada telefònica va servir per a demostrar-los a aquest grup de dones que la realitat, en moltes ocasions, supera la ficció. Poc podia imaginar Noelia, ni cap de les seues companyes de labors, que l'encàrrec de Benetton els anava a reportar tanta publicitat. Elles, acostumades a teixir per a satisfer la seua curiositat, busquen a més "revaloritzar els objectes artesanals quotidians, que es porten fent a les nostres cases tota la vida, per a donar-los a una visió més actual, modernitzada i contemporània i traure'ls al carrer. Amb aquest projecte que hem realitzat conjuntament amb els dissenyadors de Benetton ho hem aconseguit amb escreix" asseguren. El col·lectiu va rebre l'encàrrec de teixir objectes tridimensionals amb llana que recorden objectes reals en la forma però no en el color. "hem creat cactus negres, maduixes gegants de color blau turquesa, etc...", detalla Noelia.

Manolita assegura que no és, ni des de lluny, el projecte més difícil al que s'ha enfrontat en la seua vida. Aquest extrem ho corrobora Noelia, qui explica que "ha estat una col·laboració molt fàcil, perquè nosaltres els vam proposar una sèrie de formes d'objectes que sabíem fer, ells van seleccionar els que més els van agradar i després ens van donar la taujana dels colors que havíem de seguir per a teixir les nostres creacions". El següent pas va ser també senzill: "vam anar a per les llanes de colors, vam repartir els cabdells per a totes les Spinmeets que volien col·laborar en el projecte i tira-li. Els patrons i les formes eren lliures, pel que cadascuna va posar la seua imaginació i el seu art per a teixir, per exemple els pastissos, els caramels, etc...". ha estat un mes de treball contrarellotge i creant peces descomunals. "Hi ha per exemple un dofí de dos metres de llarg i un monopati" penjant de les parets del nou espai de la firma italiana. De moment, han vist el seu somni complert: les seues creacions pengen de les parets d'una reconeguda tenda

en ple Soho novayorkés.

QUÈ ÉS SPINMEETS

El col·lectiu Spinmeets va nàixer per la necessitat d'unir generacions i transmetre els coneixements sobre la llana i el punt perquè no es queden oblidats en el bagul dels records. En el cas de les castellenques objecte d'aquest reportatge, queden en espais públics "perquè estem oberts a que tota la gent que vulga entre a formar part". Allí es reuneixen "gent de 2 a 70 anys, tenim també algun xic que està aprenent molt ràpidament a fer banxet i a fer amigurumis", una de les especialitats d'aquestes addictes al ganxet. Com accions dins del moviment social de l'Urban Knitting, han col·laborat realitzant accions a Castelló: el repartiment simultani en totes les ciutats d'Espanya a la mateixa hora de flors el dia 23 d'abril.

"En Castelló repartim més de 200 flors als voltants de la fira del llibre", detallen. "Altra acció a Castelló per iniciativa nostra va ser la decoració amb papallones teixides per a acomiadar-nos de la primavera, que instal·lem al costat del mercat de Castelló. Els vianants les anaven caçant al vol per emportar-se-les a les seues cases". També elles tenen el seu vessant solidari ja que "vam fer una acció de suport a la investigació realitzant més de 150 polseres de color verd esperança per a repartir en l'Institut de Tecnologia Ceràmica de Castelló i afegir-nos a la campanya que organitzaven des del País Basc amb Guillermo Doronsoro al seu cap. I així, entre puntada i puntada, veuen la vida passar aquest col·lectiu d'artesanes afeccionades, que ara han aconseguit que el seu treball siga reconegut i exposat ni més ni menys que a Nova York.

ve de la pàgina
anterior

El col·lectiu Spinmeets va nèixer per la necessitat d'unir generacions i transmetre els coneixements sobre la llana i el punt perquè no es queden oblidats al bagul dels records.

L'Ajuntament reprén el projecte del bar de la plaça de la Constitució

text i foto REDACCIÓ

El regidor d'Urbanisme, Pedro López, es reunirà la setmana que ve amb l'arquitecte guanyador del concurs d'idees per a la construcció d'un bar a la plaça de la Constitució per enllestir el projecte definitiu i poder licitar les obres.

La materialització del projecte de construcció d'un bar a la plaça de la Constitució és un dels objectius marcats per la Regidoria d'Urbanisme per a aquest final d'any. El projecte, que va nàixer a finals de l'any 2010 amb la convocatòria d'un concurs d'idees, està pendent d'execució i el regidor de l'Àrea, Pedro López, té previst reunir-se amb l'arquitecte Manuel San Juan la setmana que ve per acabar d'enllestir els detalls del projecte d'execució i marcar un calendari de redacció i presentació. Una vegada estiga enllestit el projecte definitiu, començaria el procés contractual amb la licitació de les obres.

El projecte que s'executarà va ser el guanyador del concurs d'idees per a la construcció d'un bar a la plaça de la Constitució que es va convocar a finals de 2010 per tal de dinamitzar la zona. D'entre les 14 propostes presentades, el

projecte "A volar!!!", de l'empresa San Juan Arquitectura, SL, va ser l'escollit. El projecte s'integra a la perfecció amb el paisatge urbà de la plaça de la Constitució pel tipus de materials que utilitza i inclou una gran pèrgola de fusta de forma el·líptica. L'element més característic és el front de vidre que s'aplica als acabats exteriors i que permet una connexió directa visual i física amb la zona de terrassa i, per tant, amb tota la plaça. Entre l'interior i la terrassa, la cafeteria ocuparà uns 100 metres quadrats.

BLOC-COMPROMÍS demana la participació ciutadana als pressupostos

text COMUNICAT DE PREMSA

Des del grup municipal del Bloc-Compromís de Benicarló s'ha posat en marxa una iniciativa en la que es demana la participació dels ciutadans per a l'elaboració dels pressupostos de Benicarló de 2013. Així, ja siguen col·lectivitats, associacions, penyes, o a nivell individual, es podran fer arribar les iniciatives i propostes i des del Bloc-Compromís es valoraran i les aportaran per a la seua aprovació.

Aquesta iniciativa que ja porta un mes en marxa ja ha fet arribar algunes propostes al grup nacionalista de Benicarló. Segons les mateixes fonts, quasi totes són de caràcter social i destinades a la recuperació de l'economia familiar. Bloc-Compromís ha posat a disposició dels ciutadans el mail info@blocbenicarlo.com per a poder fer els suggeriments oportuns i també dona la oportunitat de reunir-se amb els diferents col·lectius de Benicarló tant empresarials, culturals,

esportius, socials o inclús grups de treballadors que així ho creguen convenient per tal de tractar les idees amb més profunditat.

REVISARAN LA TAXA DE RECICLAT D'ESCOMBRARIES

text NATÀLIA SANZ

“Les taxes les han aprovat els municipis del consorci en la junta de govern i alguns ni tan sols van assistir a la reunió entenc que per una poc de deixadesa. I ara es queixen”. Així de contundent es va mostrar el vicepresident del Consorci de Residus, Andrés Martínez, quan se li va preguntar sobre les reclamacions que ha rebut la nova taxa de reciclat d'escombraries. “Hi ha una comissió de seguiment de la taxa on hi ha alcaldes de tots els partits i uns tècnics. Demanarem des del consorci que pugui amortitzar-se la planta a 40 anys sobre la base de la llei de gestió de residus i amb autorització de les Corts”, va explicar. Així, va sostenir que “hem de tractar de depurar la taxa, i això comportarà l'estimació d'algunes al·legacions i així es va dir, ja que és el primer any que s'ha engegat”. Els primers a presentar una reclamació en contra de la taxa va ser la presó d'Albocàsser, que va considerar que el rebut que ha de pagar per les seues escombraries és excessiu. En concret, 86.363,29 € l'any que van ser denunciats davant l'Advocacia de l'Estat. Aquesta és, sens dubte, la taxa més elevada que s'haurà de pagar al Consorci de residus de la zona I, encara que alguns hotels i supermercats també es veuran obligats a abonar una factura elevada. Així, els criteris objectius utilitzats per a aquestes unitats, són, segons corresponga, els m² de superfície dels locals, les unitats de contenidors exclusius que disposen els epígrafs per al servei, les tones generades per les diferents unitats, la singularitat de l'activitat en qüestió en la zona, així com la tipologia d'activitat que es tracte en cada cas.

D'aquest càlcul resulten factures que superen els 16.000 euros d'un hotel de Peníscola, o els 7.960 de l'Hospital de Vinaròs. Especialment cridanera és la situació del Centre d'Estudis de Peníscola, tancat des de fa més d'un any, però al que se li ha assignat una quota anual de 5.460 euros, molt prop dels 6.410 que haurà d'abonar el Palau de Congressos, que sí està obert al públic. La major part dels grans hotels de Peníscola freguen els deu mil euros anuals, mentre que l'Aeroport de Castelló, també tancat, abonarà al consorci 12.000 euros l'any pel tractament de les seues escombraries. Les àrees de servei que queden dins de l'àmbit del consorci superen els vuit mil euros. Un menut comerç de menys de 100 metres quadrats abonarà 198,75 € a l'any, però si suma en superfície 101m², ja ha de pagar quasi 400 €/any només pel tractament i eliminació de residus sòlids urbans, a més de la

taxa per la recollida, que comporta una nova càrrega per al menut empresari. És per això que la UNIÓN DE COMERÇOS DE BENICARLÓ, en representació dels seus socis, va presentar recentment en les oficines de la Diputació de Castelló situades a Benicarló una reclamació per cadascun dels seus socis. També els veïns particulars han reclamat contra la taxa. Ha estat el Bloc-Compromís l'encarregat d'obrir les seues seues en totes les comarques del consorci per a arreplegar les queixes dels veïns i ajudar-los a tramitar les seues reclamacions. Només a Benicarló han ascendit a 717 les queixes presentades davant la Diputació, la majoria per errors en la tramitació dels rebuts. En Vinaròs la xifra ha estat de 76 reclamacions, mentre que els veïns d'Alcalà han presentat 38. En Torreblanca les reclamacions ascendeixen a 18 i a La Salzedella, a 10 .

Diputació renova el servei de transport fins a l'UJI dels estudiants del Baix Maestrat

text i foto DIPCAS

El president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, ha anunciat la renovació del contracte per part de la institució provincial, la UNIVERSITAT JAUME I i els ajuntaments de Vinaròs i Benicarló amb l'empresa Autos Mediterraneo per a seguir prestant, durant el curs acadèmic 2012 / 2013, el servei de transport públic amb autobús per als alumnes de l'UJI provinents de les zona del Baix Maestrat.

D'aquesta forma, els estudiants del nord de Castelló podran disposar d'un bitllet d'anada i tornada fins a la universitat per tan sol quatre euros diaris, si adquireixen l'abonament d'ús exclusiu per a membres de la comunitat universitària que té un cost de 800 euros anuals. Açò és possible gràcies a l'acord esmentat pel qual ambdós ajuntaments financen el servei amb 2.000 euros cadascun, 11.900 euros per part de la UJI mentre que la institució provincial completa la subvenció amb 6.000 euros.

La iniciativa, coordinada per l'àrea de Joventut de la Diputació, amb el diputat Pablo Roig al capdavant, pretén reduir la despesa de les famílies dels estudiants d'aquestes zones. "Aquest esforç conjunt permet a moltes famílies alleujar la despesa econòmica que comprèn tenir un fill estudiant fora", ha explicat Roig, qui ha mantingut diverses reunions aquesta setmana per a tancar el conveni tant amb l'empresa com amb les altres institucions participants.

L'horari d'eixida serà, de dilluns a divendres no festius, a les 6:30 hores des de Vinaròs i a les 6:45 hores des de Benicarló, arribant a l'UJI a les 7:50 hores. Els autobusos efectuaran el viatge de retorn des de l'àgora de la universitat a les 16 hores, sumant-se d'aquesta manera a les actuals línies que també realitzen aquest recorregut i efectuaran parada en l'UJI a partir d'ara. A més, l'abonament especial per a la comunitat universitària es podrà utilitzar en qualsevol servei de l'empresa que cobrisca el trajecte de Castelló - Vinaròs, festius i diumenges inclosos.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

COMENÇA EL CURS ESCOLAR AMB NORMALTAT A LES ESCOLES

text i foto NATÀLIA SANZ

Fa quasi una dècada que les aules escolars de Benicarló no tenien vacants. Aquest curs escolar, gràcies al descens de la natalitat, la baixada de la immigració i l'augment de la ràtio per aula, els xiquets no tindran problemes per a escolaritzar-se. Fins i tot els pares "han pogut triar el col·legi on volien que els seus fills estudiaren", va afirmar Rocío Martínez, regidora d'Educació. Així les coses, en el CEIP Francesc Catalan és en l'únic centre on "no han quedat places lliures. Allí la ràtio s'ha mantingut com estava, atenent que les aules són molt menudes i, per tant, s'han completat totes les places". En total, seran 2.787 els xiquets que enguany cursen els cicles d'Infantil i Primària a Benicarló. Destacable és que "enguany iniciaran la seua formació reglada quasi cent xiquets menys que el curs passat", a causa de els factors anteriorment citats. En concret, han assistit per primera vegada a classe 297 xiquets, que inicien la seua formació en P3 "suposant un aula menys que les creades l'any passat en els centres escolars de Benicarló", va puntualitzar Martínez. El col·legi de la Consolació, l'únic religiós, seguirà sent el que més alumnes tinga a Benicarló, arribant a els 938 matriculats. Li segueix el CEIP Marquès de Benicarló, amb 733 alumnes i amb vacants en totes les aules. Per la seua banda, 461 alumnes iniciaran els seus estudis en el Ródenas i 406 en l'Àngel Esteban.

A més del resultat de la comissió d'escolarització municipal, la edil d'Educació va informar sobre el pròxim inici del curs escolar en l'aulari de la EOI, en el qual s'està pendent de les ampliacions d'horaris i de grups. "Estem morant que es posen més grups perquè, sobretot, d'Anglès hi ha molta demanda",

va explicar. De moment s'ha creat un nou grup per el nivell bàsic d'anglès, "però la setmana que ve sabrem si hi haurà més". Pel que fa a la construcció del centre, del que es va anunciar que Benicarló acolliria la seu comarcal "no sabem res. La situació econòmica no ens ho permet. De moment aguantarem com estem", repartint les docències entre els pobles de la comarca per a evitar que idiomes minoritaris es solapen. "La nostra prioritat és la construcció del nou col·legi i per això estem batallant", va recordar Martínez, qui de moment desconeix novetats sobre el nou Àngel Esteban a pesar de les nombroses reunions que l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, ha mantingut per a solucionar el tema.

...O NO, SEGONS L'OPOSICIÓ

ve de la p gina anterior

Dades enganyoses, xifres falses i l'educació, que segueix “sense ser una prioritat per al Partit Popular”, segons va assegurar Xaro Miralles, portaveu del PSPV. El grup municipal socialista va lamentar que “si el sistema educatiu segueix funcionant és gràcies a la voluntat dels pares i el professorat que, malgrat les dificultats, segueix endavant”. En aquesta línia, la seua companya en la banqueta de l'oposició, María Ángeles Romero, va defensar que “no em sembla normal que s'haja augmentat el nombre d'alumnes per classe, és poc beneficiós per a ells”. Així, va recordar que les xifres de fracàs escolar han augmentat en els últims anys fins a situar-se en un 37%. “No són normals tampoc, com diu la regidora, les retallades en educació, salaris, o les beques. Encara no s'han cobrat les de l'any passat i hi ha famílies que tenen dificultats per a comprar el material escolar d'aquesta”, va dir Romero. La socialista va recordar que “hi ha xiquets que l'únic menjar digne que fan al dia és en el menjador escolar i ja veurem què passa si ho lleven”. A més, va puntualitzar que “segueixen havent 400 xiquets en barracots en aquest poble”. Pel que fa a això, Miralles va lamentar que “encara no tinguem notícies de quan començarà a construir-se el nou col·legi” que servirà per a eliminar-los.

La portaveu socialista també va recordar que “els dos instituts de Benicarló necessiten una remodelació urgent”, planejada des de fa anys però que encara no s'ha executat. “En el Coromines tenen els tallers en ruïna, la instal·lació elèctrica s'ha de canviar per complet, les canonades són de plom” i altres problemes derivats de l'antiguitat de l'edifici, que ja és molta. En el cas del Ramón Cid, als problemes de la infraestructura s'han de sumar a més el del professorat. Miralles va recordar que en els últims 4 anys la plantilla s'ha vist reduïda en un 25%. “Aquest curs escolar haurà 13 professors menys en el Ramon Cid i 10 menys en el Cormines. Això perjudica la qualitat de l'ensenyament”, va lamentar. A

més s'ha suprimit el cicle de Construcció Civil “i no s'han afegit nous cicles formatius, malgrat que fa falta en una ciutat com Benicarló el de Química o Agrícola”, va dir. “L'ajuntament de Benicarló no s'ha preocupat mai per aquests temes ni per complementar el de les beques, com fan en altres pobles veïns”, va concloure.

EDITORIAL

850

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Les benicarlandes del Soho de Nova York

Qui ens ho anava a dir que a la nostra ciutat teníem unes benicarlandes tan internacionals. Manolita, Rosa, Paquita i Noelia les teixidores de ganxet benicarlandes han anat a exposar el "seu ganxet", ni més ni menys, que a Nova York. Per a més senyeres al Soho i de la mà d'una firma tan reconeguda com la italiana Benetton.

Així, estes veïnes benicarlandes exposaran les obres que la firma italiana els ha demanat en una de les seues *pop-up/art gallery* fins el 31 de desembre. Allí veurem com estes SpinmeetS, que és com li denominen al seu col·lectiu, fan les delícies dels nord-americans amb el seu dofí gegant o cactus negres, amb formes tridimensionals, fets de llana. Tal com diuen elles, el que fan és ficar en valor allò que porten fent tota la vida a les seues cases però aquesta vegada transportat per el gran públic.

Només podem admirar que el ganxet, que podria semblar tan quotidià, tan casolà, com diem ací, s'haja transformat,

per obra i gràcia de les mans d'aquestes benicarlandes en un valor afegit, ara, d'àmbit internacional.

No podem estar admirant-ho al Soho però intentarem, des d'ací, animar tothom que vaja a Nova York que es passe a veure l'exposició. Ara, tot i que, de no poder apropar-se, intentarem amb aquesta nostra publicació donar-li una difusió que és mereixen de totes, totes.

És curiós però de vegades, massa, les millor coses les tenim a la cantonada de casa... i sense assabentar-nos. Des d'ací el nostre reconeixement i la nostra enhorabona.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: per els nou inquisidors que ens diuen el que podem veure i escoltar. Per als nous moralistes que vetllen per la nostra salut mental lliure de contaminacions catalanistes. Per als puritans, falsos, hipòcrites i mentiders del PP que en l'era de les comunicacions impedeixen que TV3 es pugui veure al País Valencià.

Panissola 2: pels responsables polítics locals que han de fer les gestions perquè els locals públics de titularitat municipal, que estan en mans de la Generalitat i que no tenen cap ús, ens siguin retornats, i no ho fan. Què és, què ens sobren els diners per pagar-nos locals de lloguer, per a serveis públics i associacions, tenint-ne de nostres? En este poble això de regalar, sembla, ho tenim per mà, recuperar el que és nostre... tota una utopia. Així ens va!

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Inici de temporada del Club Esportiu Benicarló B

text i foto

VICENT FERRER

Van iniciar la pretemporada més de 30 jugadors, i a mesura que ha anat avançant la mateixa el cos tècnic del Club Esportiu Benicarló B ha anat descartant jugadors, per a quedar-se ja amb els que, diumenge que ve, en el camp del Benicense, començaran la temporada en la Primera Regional. No els ha estat gens fàcil als entrenadors Dani Domingo i Jordi, anar dient que no als que han marxat, però tots no cabien.

Vicent Ferrer i Julià

La plantilla ha quedat com segueix:

Porters, Pablo Gasulla Anglés (Benicarló Base Futbol), Denis Monfort Cano.

Defenses, Rus (central), Iñaki Giner (lateral dret, Amateur), Saúl Serra García (central Amateur), Miguel Ledesma (lateral esquerre), Rubén Altava (lateral dret), Marcos Villanueva (lateral esquerre).

Centre, José Luís Llopis (extrem esquerre BBF), Ion Ciubutaru (mig centre BBF), Víctor Rivera (mig punta BBF), Brian Toro (mig centre), Guillermo Colom (mitja punta), Javier Mellen Boix (mitja punta BBF), Gastón (mitja punta), Eloy Bas (extrem dret Amateur), Ximo Bueno (extrem esquerre), Jorge Vázquez (extrem dret).

Davanters, Hugo Albalate Pérez, Johan Esbrí Lluch, Motte i Gabi.

Diumenge 22

20.00 h

Concert de gospel
en benefici de l'Assoc. d'Alzheimer
de Benicarló.

Organitza:

Comunitat Cristiana Buen Pastor.

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La merda més cara

Després del reguitzell de paperassa que han presentat tots els veïns dels pobles del Maestrat protestant per l'atracament que ha estat això del reciclatge i valorització dels residus que van a la planta de Cervera, per fi, un responsable autonòmic de Medi ambient ha parlat. I ho ha dit ben claret i ben alt: el preu l'havien aprovat tots els partits polítics per majoria. Que és el que hi ha, i que si no hi estem d'acord... a protestar a ca Mangales. Apa, vinga, continuem votant els de sempre amb alegria, que ens ompliran la casa de merda i, damunt, l'haurem de pagar.

Mestres i desdoblament astral

A vore si ho entenem. Els tafaners sempre hem dit que això dels números no és el nostre fort però... és que, després d'haver llegit i escoltat les declaracions de diversos polítics de l'estat responsables de l'educació i del sistema educatiu valencià, hi ha una cosa que no acabem d'aclarir: més alumnes per aula, diuen, no implica una disminució de la qualitat educativa. O siga que segons estos polítics augmentem notablement les ràtios, que un dia ells mateixos,

text LA COLLA DE TAFANERS

polítics de pro, van considerar les òptimes per tindre una educació de qualitat, i resulta que el nostre ensenyament no es veurà afectat i seguirà tenint la mateixa, o més!, diuen, qualitat que abans. Doncs no ho entenem. Deuen pensar que en este país o som curts de mena o babaus perduts. Ah, no! Que el que passa és que els polítics van dir que el professorat es desdoblà, es desplegarà, es dividirà i quan faça falta es multiplicarà per zero, com s'acaba de demostrar. No res, si d'ací dos dies tindrem ací els lames tibetans per vore com s'ho fan això des desdoblarse i fer la mateixa faena amb la meitat del personal i un 20% més d'alumnat! Ja voreu... els mestres faran classe amb el cos astral i l'altre, el mortal!

Educació infantil: estat de la qüestió

Ah, per cert, s'imaginen vostés una classe d'Infantil de tres anys, sí, d'eixos que entren per primera vegada a l'escola, amb trenta cagons... i només un mestre? Doncs, eixa és la proposta de qualitat de la nostra Barbaritat Valenciana. Trenta marrecs mig espantats per ser la primera vegada que toquen una escola, bramant pels descosits, pixant-se o cagant-se alguns per l'esglai que els suposa entrar per primera vegada a una aula escolar, amb més nacionalitats que en una escola d'idiomes i amb un únic mestre. Doncs ja poden desdoblar-se, ja! Ni amb viatge astral.. ni amb el Dalai Lama fent-los classes particulars. Només cal mirar on està el nostre ensenyament a nivell europeu i on està per exemple el dels països nòrdics i ho podrem entendre: en Infantil de tres anys, tenen amb 10 o 15 xiquets per aula, un mestre titular i un de suport. Com no, Finlàndia, per exemple, és el dels tres països primers del rànquing europeu. Espanya, si no recordem malament... el penúltim! Sí, sí, anem retallant i retallant! Després no ens queixem si quan fiquen el mapa europeu a Espanya li fiquen les orelles de burro com a l'època de Quico.

Retallades a l'oci infantil també

A festes ja vam comprovar que als espectacles infantils no hi havia cadires per al públic, majoritàriament menor d'edat i que, asseguts en terra, igual s'engoleixen un Shakespeare que un Tortell Poltrona. Ara com podeu vore a la fotografia, les retallades han arribat als gronxadors de la plaça de la Constitució. Com no devia arribar per a l'argolla nova, li han ficat un cordell que, òbviament està trencat. Ni manteniment ni res. Què podrà passar quan es forade un tobogan? Hi deixaran el forat i posaran una cinta per acordonar l'atracció? En

ve de la p gina anterior

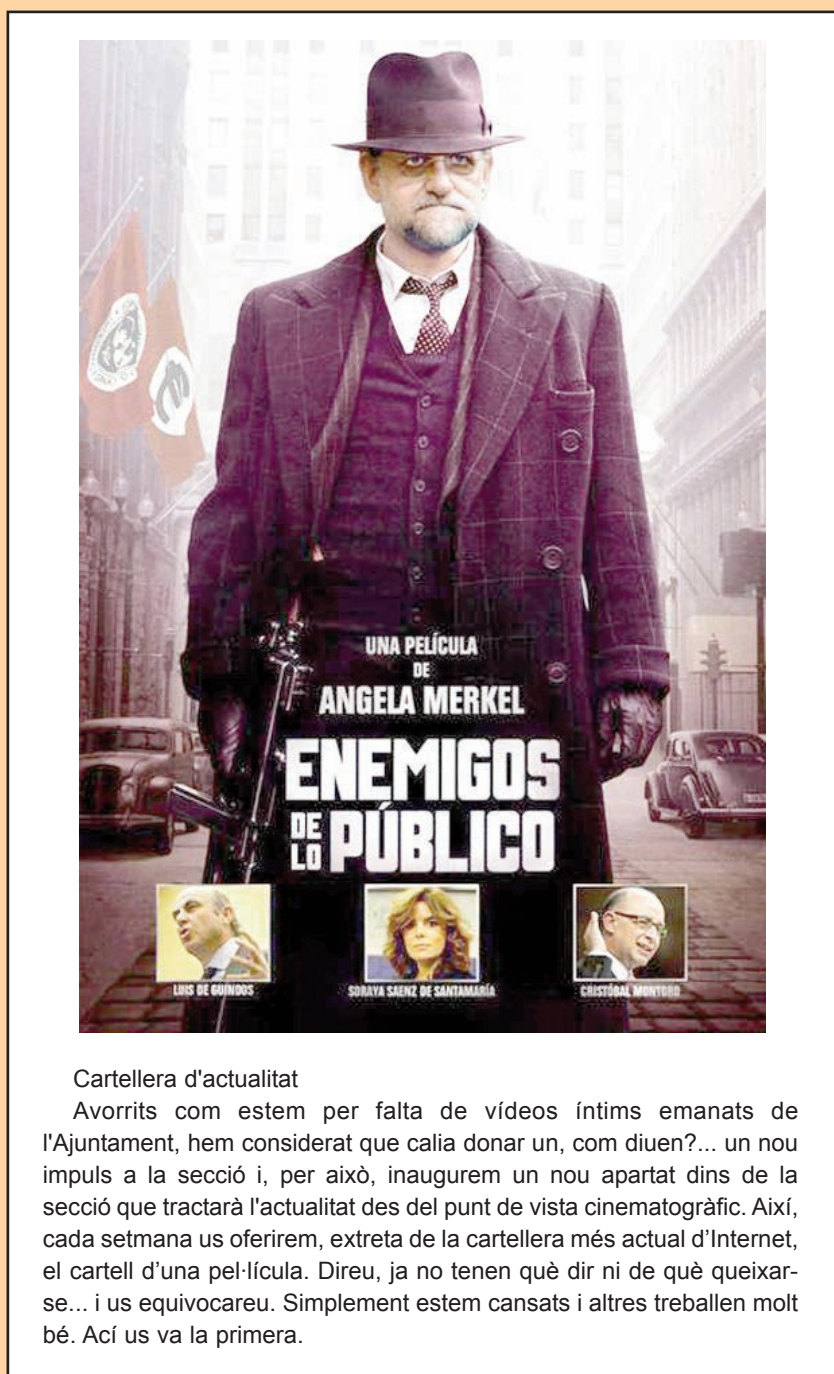
este temps de restriccions del model de benestar socialdemòcrata sembla que el destí dels entreteniments (públics) per als xicuelos, com el d'altres coses, és esperar lentament la mort per inanició o per desgast.

Poda popular

En una altra foto tenim un arbre del passeig de l'Estació fet miquetes. Els tafaners no sabem si és un nou sistema de poda, afavorit, com no, també per les retallades, o si algun desaprensiu no tenia altra cosa que fer que repenjar-se fins a fer malbé la planta i deixar-la tirada sobre el cotxe.

Sants amunt i sants avall

Segons sembla el nostre ajuntament en Ple va aprovar les festes locals de l'any que ve i... continuen com abans. Esperant a vore si hi ha sort i la Genialitat valenciana contesta i ens diu si sant Antoni serà festa escolar. Recordeu que tot el PP en ple va haver de rectificar perquè havia deixat sant Antoni... a l'estacada. Doncs encara estem esperant si des de València autoritzen el canvi per sant Vicent. Alguna sorpresa podem tindre si tenim en compte que sant Vicent és el patró de València, no? Però ja sabeu que al Cap i casal el tema festiu és molt sensible i de moment ja s'han engolit el canvi en la data de la crema de les falles. Algun responsable del PP i de la comunitat educativa que els secundava, ha obert la boca per disculpar-se. Després vorem l'alcalde i companyia anant a embolicar coques, no? Hipocresia a garberes! Els polítics haurien de deixar que els expedients de regulació d'ocupació entre els sants els gestionés la patronal del ram, l'església. Hi tenen més mà i a ells el personal no se'ls empenya.

Cartellera d'actualitat

Avorrits com estem per falta de vídeos íntims emanats de l'Ajuntament, hem considerat que calia donar un, com diuen?... un nou impuls a la secció i, per això, inaugurarem un nou apartat dins de la secció que tractarà l'actualitat des del punt de vista cinematogràfic. Així, cada setmana us oferirem, extreta de la cartellera més actual d'Internet, el cartell d'una pel·lícula. Direu, ja no tenen què dir ni de què queixar-se... i us equivocareu. Simplement estem cansats i altres treballen molt bé. Ací us va la primera.

Una història del mal a Europa

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Jaume Cabré, *Jo confesso*, Barcelona, Proa, 2011 ("A Tot Vent", 559). Premi de la Crítica espanyola 2011. Premi de la Crítica Serra d'Or 2011. Premi Crexells 2011.

Monumental i ambiciosa, colossal, enorme i amb voluntat de totalitat, una veritable "catedral narrativa" (com ha dit el crític Joan Josep Isern): així és *Jo confesso*, una de les novel·les més importants aparegudes en català recentment. I així ho han reconegut els lectors (vuit edicions en menys d'un any), els prestigiosos premis que ha rebut i les traduccions que ja n'han aparegut.

El narrador, Adrià Ardèvol, explica la seua vida des de la infantesa, ara que té vora seixanta anys, en forma d'una llarga carta a la seua estimada, Sara Voltes-Epstein. Des de la infantesa de nen prodigi en una família sense amor, fill d'un pare col·leccionista de passat obscur obsessionat amb els objectes de valor provinents del passat; fins als seus estudis a Alemanya, la vida posterior a Barcelona, la relació amb l'amic Bernat Plensa i amb la mateixa Sara, filla d'una família que té molt present la persecució nazi contra els jueus.

Aquesta seria la novel·la, diguem-ne, a un primer nivell narratiu, però seria poca cosa si es limités a això. El narrador intercala de manera intermitent altres històries que abracen diversos moments i països de la història d'Europa, des de la Girona del segle XIV fins a Auschwitz en el segle XX i encara la Barcelona de postguerra i actual. Des de la Inquisició al nazisme passant per l'islamisme intransigent; des del darrer monjo del

monestir pirinenc de Sant Pere del Burgal al segle XV fins un petit hospital africà als anys 1970 on un metge alemany mor assassinat. De manera fragmentària, se'ns ofereixen una sèrie d'històries que van configurant un panorama de la violenta història d'Europa.

Això s'aconsegueix amb una tècnica tan agosarada com brillantment resolta. Sovint salta d'una trama a l'altra sense cap transició, sense introducció ni motivació aparent, i en diverses ocasions fins i tot barreja dos diàlegs separats potser per segles en el temps. Especialment remarcable és el capítol en què les paraules d'un inquisidor català es barregen amb les d'un cap nazi, tot situant-los en un pla d'igualtat. Una complexitat estructural que Cabré resol molt bé, teixint una narració compacta i ben travada que tot i els diversos plans i salts temporals no deixa fissures.

El fil que uneix les diverses històries és un objecte: un violí storioni, el primer d'aquest lutier del segle XVII, que Adrià va rebre del seu pare. Aquest violí és ben bé l'altre gran protagonista de la novel·la. El narrador, a partir de records o indicis reconstrueix la història d'aquest instrument que enfonsa les arrels en diversos llocs i moment d'Europa. I és una història

de mort, de crims: del mal, en definitiva. Un mal al qual dedicarà les reflexions el protagonista sobretot durant les darreres parts de la novel·la. És precisament la persistència del mal en la història de la humanitat i de la consciència europea (amb especial insistència en el nazisme) el tema central de *Jo confesso*.

En resum, una gran novel·la, la culminació de la trajectòria d'un autor que ja havia donat mostres remarcables de talent en llibres anteriors. Un d'aquells llibres que mereix una relectura. Una de les primeres grans novel·les catalanes del segle, per ambició i resultats.

Dijous 27

19.00 h Inauguració de l'exposició "**Causalitats**" de Josep Antoni García Bel (fins al 9 de desembre). Mucbe. Organitza: Regidoria de Cultura.

UN DOBLE DERBI CADUFER ENCETA LA TEMPORADA DE PILOTA VALENCIANA A LES PARTIDES DE FEDERACIÓ

text i foto ARREA-LI BONA

ESTELLER, SENAR, PEÑA I XETO SÓN ELS REPRESENTATS CADUFERS A L'AUTONÒMIC INDIVIDUAL DE FRONTÓ A MÀ.

Benicarló disposa ja de dos pilotaris en la segona divisió de Frontó a Mà Individual: "Martell" Esteller i José Senar, lo Flaret. Tots dos feren el seu debut en la categoria enfrontant-se entre sí al frontó del Coromines. Esteller, que a hores d'ara comanda el grup, es veu així a les portes d'una categoria semiprofessional, com és la primera divisió; mentres que Senar es pren l'experiència com un any d'aprenentatge entre els millors. A més, Arrea-li Bona també compta amb dos joves pilotaris en la lliga juvenil, Peña i Xeto, que també disputaren un duel entre amics en la partida inaugural.

Iván Peña vs Iván Cheto

Dos duels entre cadufers donaren el tret de sortida a una nova temporada de pilota valenciana al frontó del Coromines. La partida inaugural corresponia al grup A de la categoria juvenil i enfrontava a dos grans amics fora de la pista com són Peña i Iván, que es deixaren de romanços per acaçar-se a pilotades dins del frontó en un duel que es decantà clarament a favor de Peña, The Wall. Peña arribava amb ganes de retrobar-se amb la victòria després de perdre la final del Trofeu de Festes de Benicarló contra la parella de l'Escola de Tecnificació de Vila-real i no tingué pietat de Xeto, que encara tendret, rabiava amb les assentades i dolor de mans després de la inactivitat de l'estiu. Tot i que en certs moments de la partida, Peña posà l'amortiguador als carxots i manrons i donà un poc de peixet a Xeto, aquest es desunflà ràpidament. Un contundent 40 – 0 posa a Peña al capdavant d'un grup que els dos benicarlandos comparteixen amb dos vells rivals que ja comencen a ser coneguts per aquestes contrades, Fran Queralt i Jesús Bonache, tots dos de Quartell. Així, en els pròxims mesos viurem un altre doble enfrontament amb els pilotaris de la bonica localitat de Quartell, al camp de Morvedre.

Martell Esteller vs Senar, lo Flaret

Diumenge 2 de setembre de 2012, el dia en què Cristiano Ronaldo declarà al món la seua tristesa agermanant-se espiritualment amb Calimero, Marco i el gos Tristón, en què Alonso esclafà el seu Ferrari al primer revolt, i Contador reconeixia no ser el que era si no es cruspeix un "solomillo de ternera", l'alegria esportiva a casa nostra (bé, l'afer de Ronaldo ha dibuixat algun somriure furtiu als llavis de la parròquia cadufera) la posaren Cristian Esteller, el Martell, i

José Senar, lo Flaret. Tots dos disputaren la primera partida corresponent a la segona divisió que mai s'ha disputat al frontó del Coromines. Cristian, que partia com a favorit després dels èxits de 2012, s'endugué la partida amb un resultat un poc enganyós, 40 – 5. Senar jugà d'allò més bé i li plantà cara a Esteller des del primer moment. Aconseguí de mantenir la seua primera treta (5 – 5), restà bé i obligà a Cristian a disputar cada punt i a jugar fort. La partida transcorria més prop de la línia de passa que de la de falta. Només quan Senar perdé la segona treta (15 – 5) començà a olorar el flaïre de la derrota. Tot i això no s'entregà en cap moment i protagonitzà junt a Cristian una partida d'alt nivell que, a poc que els d'Arrea-li Bona en facen publicitat, tornarà a omplir les cadires buides del frontó. A la fi, 40 – 5 per Esteller que se siuta al capdavant d'un grup que els benicarlandos comparteixen amb Borbotó i Moixent.

Poc més enllà del 3

Tot seguit es disputà una d'eixes partides en què les pilotes gairebé no passen de la línia del 3: dos representants de la vella guàrdia, el Xato i Franjo, profiaven contra dos dels joves que representen el futur de la pilota benicarlando, Carlos Sospedra i Èric, una nova incorporació d'enguany, un nou producte de la pedrera cadufera. La partida anà igualada des del principi, tot i que amb els joves sempre per davant amb uns puntets de diferència. La cosa estava claríssima: guanyaria qui menys fallés; i com que estan més desentrenats que Rocco Sifriedi després d'una operació de fimosi, Franjo i el Xato fallaren més que una escopeta de fira. Així que a les postres, 31 – 23 per a Sospedra i Èric i tots a dinar cap a casa.

Partit de presentació del Castell de Peñíscola FS Benicarló davant l'afició peníscolana

text i foto VICENT FERRER

Dilluns passat es va presentar, en el Pavelló Municipal, el Castell de Peñíscola FS Benicarló davant l'afició peníscolana, en un ambient festiu per estar en plenes festes de la Verge de l'Ermitana. La Cort d'Honor va assistir a l'acte, fent la seua reina Patrícia Pauner la sacada d'honor. També va estar present l'alcalde de Peñíscola, Andrés Martínez.

L'equip va poder comptar amb quasi tot el seu potencial, atès que només va faltar Charly Maça, que encara arrossega molèsties. El contundent resultat final, 11-1, va marcar la diferència entre els dos equips, ja que el seu rival, el CDFS Sogorb, pertany a Categoria Provincial, i tot i el resultat excessiu, va donar la talla i va estar lluitant fins a l'últim minut.

En el minut 5 els locals ja manaven en el marcador per 3-0, obra de Marc Areny a passada d'Uge, el mateix marcaria el segon després d'un robatori de baló i després seria Diego Blanco a passada de Jacobo.

El mateix Diego marcaria el 4-0 en el min 13 després d'un servei de falta d'Uge i completaria el seu hat-trick particular en el 20, quan sols va haver d'espentar el baló dins de la porteria després d'un tir creuat de Marc Areny.

Sols començar la segona meitat, Migue marcava el 6-0 després d'una jugada personal. L'autor del 7-0 va ser de nou

Marc Areny després de desviar un fort tir d'Uge des de meitat de la pista, i completaria el seu compte particular amb el 8-0 a la mitja volta.

A partir d'ací ja van agafar més protagonisme els més joves, donant Ricardo Iñiguez entrada a jugadors juvenils. El 9-0 seria obra de Migue i en el min 36 s'estrenaria Nacho després d'una jugada personal.

Un minut més tard aconseguia el Sogorb el seu únic gol, a càrrec d'Andoni en una jugada desafortunada del porter Boris, que se li va relliscar el baló de les mans quan ja semblava tenir-lo controlat. I en el 38 Nacho tancava el compte després d'una passada de Gonzalo que també va estar molt actiu durant tot el partit.

L'afició va gaudir de l'espectacle i el tècnic, Ricardo Iñiguez que segueix prenent notes del potencial de l'equip que, aquest dissabte, a les 18 hores visita el Ciutat de Castelló per a retornar-li la visita al Playas.

11 Castell de Peñíscola FS Benicarló: Gus, Uge, Diego Blanco, Marc Areny, Jacobo; cinc inicial; Iván, Migue, Gonzalo, Juan Carlos, Cacho, Jesús, Layo, Nacho i Boris.

1 CDFS Sogorb: Vicente, Andoni, Estàlvia, Nico, José; cinc inicial; Alexis, Ramsés, Daniel, David i Raúl.

Àrbitres: Bernabéu i Jiménez.

INVICTES

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Comencem bé. No bé, molt bé. El CD Benicarló compta els seus partits fora de casa per victòries. Se'm podrà dir que només n'hem jugat un, sí, però no se'm podrà negar que l'hem guanyat i a més, pel que contenen els cronistes especialitzats en la matèria, d'una manera folgada i honrosa.

La veritat és que després del que havia vist la jornada anterior a casa contra el Massamagrell, un trist empat a zero, no vaig poder evitar pensar allò tan nostre de "ai que patirem!" Però ara ja no estic trist com el Cristià Ronalde al seu Real Madrid, no, ara estic eufòric. El nostre magnífic partit al camp de l'Albuixec –paraula àrab perquè comença per al- m'ha injectat unes agradables sensacions d'optimisme que no sentia des de feia molt de temps. Vam guanyar per 1 gol a 2 tot i que no vam arribar a patir en cap moment perquè vam anar sempre per davant en el marcador.

Els que van marcar van ser el tal Héctor –un davanter centre que l'any passat jugava amb el Ràcing o com es diguera això i que va dur no sé qui de no sé on d'allà de les Espanyes profundes- i Marcos Cano –el davanter més elegant i amb un caràcter més cagat que hem tingut en els darrers trenta anys, només superat pel poc educat Ramon Callarisa, regidor del PP de Sant Rafel del Riu-. Ells, els valencians, poc van poder fer davant del festival d'ocasions que van tindre els de Martorell i no els en va quedar altra que resignar-se i amb educació felicitar-nos quan es va acabar el partit.

Diumenge que ve ja comencem amb allò que podríem anomenar les urgències històriques i els partits decisius. No és que ja ens hi juguem res d'important, el que succeeix és que al llarg de la temporada hi ha una sèrie d'enfrontaments

que marquen quin pot ser realment el nivell de l'equip. I el cas que ens ocupa seria un d'aqueixos moments psicològics que ajuden a definir, a prendre consciència de qui som i qui podem arribar a ser. Esperem la visita del Benicàssim. No del Benicàssim B com aquests darrers dos anys, no, sinó la de l'equip de futbol més important d'aquesta simpàtica població de la Plana coneguda internacionalment per concentrar en un parell de caps de setmana tots els fumadors del món. Quan dic fumadors ja s'entén el que vull dir, no? A vore si ací estem tots imbècils i no sabem a què va la gent als macrofestivals aqueixos que fan allà al costat d'Acuarama en Benicàssim, la aventura te llama.

El CD Benicàssim és evident que és un dels equips aspirants a ocupar un dels tres llocs que donen dret a jugar la promoció d'ascens a tercera divisió. Ara mateix tenen quatre punts com nosaltres i si els guanyem –qui ho dubta?- ens pujarà l'autoestima a nosaltres i a ells els baixarà i au, un menys.

A hores d'ara –no vol dir res això- la classificació està encapçalada pel Puçol i el Vinaròs amb sis punts i ocupen lloc de descens directe amb zero punts –i això sí que vol dir- el Museros, l'Onda i, atenció, el San Jorge. Toooma San Jorge, toma. Per fi, després de no sé quants anys de fer malbé els equips de la comarca pagant més diners que ningú, als de l'equip de l'incombustible Tena Ronchera sembla ser que els ha arribat l'hora d'ocupar el seu lloc natural: la segona regional. Qui bé, qui bé! Per fi s'acabaran les humiliacions de sentir allò de no se'n donen vergonya, un poblet tan xicotet guanye al Benicarló. Quines ganes els tinc, quines ganes. Demano a Déu –perdona Nostre Senyor per demanar coses de tan poca substància amb tants problemes com hi ha a l'univers, però això és barat- que quan vinguen ací els en fem un cabàs, una cofa plena i que enguany baixen de categoria, i a l'altre també, que prou els hem hagut d'aguantar.

La veritat és que després del que havia vist la jornada anterior a casa contra el Massamagrell, un trist empat a zero, no vaig poder evitar pensar allò tan nostre de "ai que patirem!"

El sis d'octubre comença la competició dels equips provincials d'hanbol

text i foto

VICENT FERRER

La Federació d'Handbol de la Comunitat Valenciana ha donat a conèixer la composició i calendaris, en diferents categories, per als clubs de la província de Castelló, i que iniciaren la competició dissabte 6 d'octubre.

La Primera Divisió Autònoma Masculina la formen els equips: Almassora, Alqueries, Benicarló, Benicàssim, Betxí, Castelló, Castelló B, Vila-real i Vinaròs.

La Primera Divisió Autònoma Femenina la componen: Baix Maestrat Benicarló, Énguera, Maristas Algemesí, Oliva, Puçol, Riola i Vila-real.

vicent ferrer i julià

La Segona Divisió Autònoma Juvenil: Almassora, Benicarló, Betxí, Onda, Vila-real i Vinaròs.

I el grup Nord Juvenil Femení comprèn als equips: Almenara, Benicarló, Betxí, Castelló/Almassora, aristas Algemesí, Marni, Sagunt, Morvedre i València.

“Arrea-li Bona” guardonat en els actes del Dia de la Pilota 2012

text i foto VICENT FERRER

La Federació de Pilota Valenciana ha informat dels premiats del Dia de la Pilota 2012, que es lliuraran el diumenge 16 de setembre a partir dels 11:00 hores a la plaça de l'Ajuntament de València (dintre del programa d'actes del Dia de la Pilota). De la província de Castelló han estat premiats; El club Arrea-li Bona de Benicarló, que s'ha convertit en la gran sorpresa en el passat Campionat Autòmic de frontó parelles, amb un or i una plata. L'escola de Torrellanca, amb un gran treball a nivell provincial. I César Beltran d'Almassora pel seu gran treball en pro de l'esport autòcton.

En la foto un instant de la final que van disputar els jugadors benicarlandos.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Jo comprenc que la intrèpida i reportera senyoreta Sanz estiga esgotada. No m'estranya. La podem trobar a qualsevol lloc, sempre treballant. Benicarló i Peníscola se'ls ressegueix com ningú. A més a més és capaç d'escriure al voltant de tot allò que veu i viu. Malgrat tot, se li ha de reconèixer el mèrit que té en omplir setmanalment la immensa majoria de pàgines d'aquesta publicació. Si, senyora Garcia, si, el que fa aquesta xicoteta te un mèrit immens que mai no li podran agrair. Jo, que soc lector aficionat i poca cosa més, he notat el seu cansament i la seua manca de temps. Com me n'he adonat? Molt senzill. Aquesta setmana les fotos que apareixen al llarg i ample d'aquest setmanari tenen una mida sensiblement major del que ho són habitualment. Evidentment, això fa que el contingut escrit de la notícia garde una proporcionalitat inversa a la grossària de la instantània. Tot plegat em fa pensar en un cert nivell de cansament del qual espero que es recupere ràpidament, perquè sinó la feina serà de vostè, senyora Garcia, per a omplir les vint pàgines que setmanalment surten als quioscs.

També he pogut constatar que la majoria dels seus col·laboradors segueixen de vacances, la qual cosa em porta a pensar que si no s'espavilen, potser l'esgotament es traslladarà als que ara mateix omplen les pàgines que la senyoreta Sanz deixa per als altres i ja veurem què passarà. La meua opinió és que s'hauria de convocar una mobilització general de tots els col·laboradors habituals per tal de fer-los treballar, perquè sinó s'arribarà a un punt que potser s'haurà de fer un pensament ja que no hi haurà prou material per omplir les vint pàgines. Per exemple, aquesta setmana l'espai ocupat per les fotos és clarament superior al de la lletra. Qualsevol dia semblaran una altra publicació que va treure un parell de números consecutius que

semblava més un àlbum de fotos que un setmanari d'actualitat. Ja s'ho faran, senyora Garcia.

Anem a l'objectiu d'aquesta pàgina. La Generalitat ens deu una quantitat indecent de diners. He parlat tantes vegades dels nostres polítics que ja no sé què posar. He dit tantes vegades que tots són iguals, que tan se val qui mane perquè la cosa no canviarà, que ja no sé per on pegar-la. El discurs del polític inepte, sangonera i aprofitat ja està esgotat i potser caldria fer un pas endavant i començar una nova forma de reivindicar. Quina? No ho sé. Però l'actual està esgotada i ningú ens fa cas. No tenen diners segons per a quines coses o qui les demane. Però malgrat tot, ací no passa res. Tots estem ben calladets, sense moure'ns, no siga cas que algú ens assenyale amb el dit i ens trega del sistema. Fins quan durarà això? Esperem que no molt. Es veu que la solució als nostres problemes té un nom concret: rescat. Ens diuen que quan arribe això, ens pagaran tot el que ens deuen, acabaran la depuradora i començaran el col·legi. Potser fins i tot ens queden quatre cèntims per a muntar una

cursa de fórmula u, que això si que ens dóna projecció mundial i fa que els milionaris vinguen a gastar-se els diners a palades.

No entenc com el centre comercial de Palau vol ampliar les seues instal·lacions si ara tanca un hipermercat que hi ha. Em sembla que si aquestes obres dels accessos no es van fer en temps de bonança econòmica, ara seria potser una mica més complicat.

Magnífic lo còmic. Una vegada més, la realitat quotidiana plasmada en un dibuix que ret homenatge al gran dibuixant Escher. Felicitats.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Avui recupero aquesta secció perquè he vist, a la pàgina cinc, que el nostre regidor d'urbanisme diu que a la zona que es troba davant de l'albergue, s'hauria de fer una "plazoleta". Juro que ho he buscat al diccionari i no ho he trobat. Al de la lengua espanyola, si que estava, i em sembla que hauríem d'aspirar a més. No quedar-nos amb una simple placeta i aspirar a una plaça com cal. Si, ja sé, això del SALT...

LA SOTÀ COMENÇA EL NOU CURS 2012-2013

text REDACCIÓ

Després d'haver passat la ressaca festera de les últimes festes patronals, el Grup de Música i Danses La Sotà torna a iniciar la seua activitat per treballar en recuperar els balls, músiques i tradicions del nostre poble. Per a este nou curs 2012-2013 es reprendran les classes de balls per a tothom que estiga interessat i es continuarà amb un calendari d'actuacions prou intens per donar a tots els socis l'oportunitat de ballar al carrer, així com de mostrar tot els treball i tradicions per tal que no es perden.

El període d'inscripcions, tant pels qui van començar l'any passat com per a nous alumnes serà del 17 al 22 de setembre a l'annex de l'Auditori Municipal, dilluns (16h a 17h), dimecres (20h a 22h), dijous (20h a 21h) i a la Cambra Agrària, dissabte (10h a 13h).

El curs començarà el proper dia 15 d'octubre i les classes són a l'annex de l'Auditori Municipal, dilluns (16h a 17h), dimecres (20h a 21h castanyetes), dijous (20h a 21h) i els dissabtes, a la Cambra Agrària, de 10h a 11h menuts / 11h a 12h adults.

Per a més informació: grupsota@gmail.com / tel.65654869

